

2020 sem opazila šest speljanih mladičev, ki so posedali na žici, oddaljeni približno 100 m zračne linije od gnezdišča. Starši so mladičem še prinašali hrano. Nekaj dni zatem so čebelarji zapustili gnezdišče, saj ob zadnjem pregledu, dne 18. 8. 2020, nisem opazila nobenega osebk več. Čebelar je na Primorskem redka gnezdilka z le nekaj znanimi lokalitetami, med katerimi sta Sečoveljske soline in dolina reke Dragonje (HUDOKLIN 2019). Najbližje Strunjanu gnezdi ravno v Sečoveljskih solinah, kjer se je po prvem gnezdenju leta 2005 število parov v letu 2020 povzpelo na 10 (ŠKORNIK 2012, KPSS 2020).

Sara Cernich, Pod Sedovnikom 3, SI–6210 Sežana, Slovenija,
e-mail: saracernich@hotmail.it

SMRDOKAVRA *Upoppa epops*

Hoopoe – one individual observed on 1 May 2019 at Planina Ovčarija (1,660 m.a.s.l.) (UTM VM02, NW Slovenia), sitting above twenty lekking male Black Grouses *Lyrurus tetrix*

Prvega maja je bilo, ko smo z bratom Jonom, sestrico Emo in očetom Andražem stegovali vratove izza pastirskega stana na Planini Ovčariji, opazovaje paritveni ples dvajsetih samcev ruševca (*Lyrurus tetrix*). Neustavljive svate smo poslušali že nekatero uro in jutro se je počasi prevešalo v dopoldan, ko prileti in na vrhu bližnjega macesna pristane smrdokavra (*Upoppa epops*). Nekajkrat se spreleti nad rastiščem, nato pa kaj kmalu zapusti zasneženo macesnovje in odleti proti Bohinju. Srečanja smo se silno razveselili, predvsem pa podatek priča o neverjetnih selitvenih poteh in postankih ptic. Smrdokavra je pri nas redka gnezdilka v nižinski

Slika 8 / Figure 8: Smrdokavra / Hoopoe *Upoppa epops*, Planina Ovčarija, 1. 5. 2019 (foto: E. Poljanec)

kulturni krajini in redna preletnica, v gorah pa se zavoljo negostoljubnosti habitata praviloma ne ustavlja. Izbrskal sem še en višinski podatek iz tujine, in sicer s prelaza Batteria Alta med Italijo in Francijo 19. 8. 2020, kjer je gospod Bianchi opazoval smrdokavro na nadmorski višini 2180m. (M. BIANCHI pisno).

Luka Poljanec, Dvor 12, SI–1210 Ljubljana-Šentvid, Slovenija,
e-mail: luk.poljanec@gmail.com

BELOHRBTI DETEL *Dendrocopos leucotos*
White-backed Woodpecker - one male observed feeding on a Black Locust *Robinia pseudoacacia* near Zabiče (UTM VL54, Southern Slovenia) on 23 Jul 2020; with 490 m a.s.l., this is one of the lowest records for the species in Slovenia

Dne 23. 7. 2020 sem na bregu Kolaškega potoka pri Zabičah pod snežniško planoto na nadmorski višini 490 m naletel na samca belohrbtega detla podvrste *D. leucotos lilfordi*, ki se je prehranjeval na robiniji *Robinia pseudoacacia*. Gre za relativno nizko najdbo, saj se 98 % populacije v Sloveniji zadržuje nad 600 m n. v. (DENAC & MIHELIČ 2019). Da nadmorska višina sama po sebi verjetno ni omejujoč dejavnik, ampak je na večjih višinah več ustreznega habitata z dovolj odmrli listavci (DENAC & MIHELIČ 2015), nakazujejo tudi tuje najdbe iz nižinskih pragozdov (npr. WESOŁOWSKI 1995). Nova najdba se od tipične razširjenosti vrste, ki je pri nas vezana predvsem na zrele dinarske gozdove (DENAC & MIHELIČ 2019), razlikuje tudi po habitatu, saj je bila ptica opažena v precej termofilnem, pretežno listnatem gozdu. Gre sicer za gospodarske gozdove, kjer pa sta v strmih grapah sečnja in spravilo lesa otežena, tako da ostaja kar nekaj odmrle biomase, ki je ključna habitatna zahteva te vrste (DENAC & MIHELIČ 2015). Nenavadno je bilo tudi prehranjevanje na tujerodni robiniji, ki je znana po trdem lesu in zato ni tipična drevesna vrsta, na kateri bi se belohrbti detel prehranjeval (T. MIHELIČ, pisno). Čeprav je bil najden precej nižje od drugih najdb v okolici, domnevam, da opaženi detel pripada robu snežniške populacije, ki tvori jedro razširjenosti vrste v Sloveniji (DENAC & MIHELIČ 2019). Glede na datum opažanja je možno, da gre za pognezditveno disperzijo (K. DENAC, pisno), tako da bi bilo smiselno na območju opraviti popis z izzivanjem s posnetkom v času gnezditve.

Miha Krofel, odderek za gozdarstvo, Biotehniške fakultete, Univerze v Ljubljani, Večna pot 83, SI–1000 Ljubljana, Slovenija,
e-mail: miha.krofel@gmail.com